

A Fővárosi Ítéltábla a Feldmájer és Somogyi Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Feldmájer Péter ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, az III.rendű felperes neve (III.rendű felperes címe) III. rendű és az IV.rendű felperes neve (IV.rendű felperes címe) IV. rendű felpereseknek - a Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kozma Péter Zoltán ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a **II.rendű alperes neve** (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember 25. napján kelt 2.P.22.226/2019/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. és 17. sorszám alatt és az alperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az I. rendű alperest arra kötelezi, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott helyen és módon, 15 napon belül az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé

„Helyreigazítás:

A napján „...” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy az ... éveken keresztül elutasította a kormányzati hirdetéseket.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a Magyarországon sugárzott kábelcsatornák tevékenységének más országba történő kiszervezése következtében a magyarországi ... leányvállalatok 2017-ben nagyságrendileg 200 millió forinttal kevesebb reklámadót fizettek be a magyar költségvetésnek, mint amit kiszervezés nélkül fizettek volna meg a 2017-es adóévre vonatkozólag".

A II. rendű alperes által a felpereseknek fizetendő perköltség összegét 246.430 (kétszáznegyvenhatezer-négyszázharminc) forint + áfa mértékre leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a peres felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Egyetemlegesen kötelezi az I., III. és IV. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy a ... internetes sajtótermékében legalább 30 napig azonos helyen, módon és időben tegye közzé a kifogásolt cikk címe felett azonos betűtípussal és azonos betűméretben az alábbi helyreigazító közleményt az ítélet meghozatalától számított 15 napon belül:
- „Helyreigazítás A napján ... perckor „...” címmel közzétett cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy valószínűleg ez is vezetett ahhoz, hogy korábbi tettettett finnyáskodásukat és úgymond „elveiket” elhagyva úgy döntöttek fogadják a kormányzati hirdetéseket és azt, hogy ezek után az ... nemrég úgy döntött mostantól befogadják - ahogy ők mondták - a társadalmi célú kormányhirdetéseket, amelyeket éveken keresztül önérzetességet tetteve elutasítottak. Valótlanul híreszteltük, hogy a Magyarországon sugárzott kábelcsatornák tevékenységének más országba történő kiszervezése következtében a magyarországi ... leányvállalatok 2017-ben nagyságrendileg 200 millió forinttal kevesebb reklámadót fizettek be a magyar költségvetésnek, mint amit kiszervezés nélkül fizettek volna meg a 2017-es adóévre vonatkozólag.”
- Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 369.646 forint perköltséget.
- Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.
- Kötelezte a II. rendű alperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 24.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.
- Kötelezte a felpereseket egyetemlegesen, hogy az államnak külön felhívásra fizessenek meg 12.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.
- [2] Ítéletének indokolásában hivatkozott az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdésére, továbbá a Kúria PK 13. számú állásfoglalására.
- [3] Elsődlegesen a felperesek perbeli legitimációját vizsgálta. E körben rögzítette, hogy az I. rendű felperes egyértelműen érintettje a cikknek, mivel név szerint megnevezésre került. A perbeli írás többek között olyan közléseket is tartalmaz, mint az ..., illetve az ... cégei. Az átlagolóvasó szempontjából kell értelmezni a cikket, így azon tény, hogy az írás nem tartalmazza az I. rendű felperesen kívül az egyéb felperesek nevét, nem jelenti azt, hogy ezen cégeknek a keresetösségi joga hiányozna.
- [4] Az „elveiket feladva, önérzetességüket félretéve befogadták a kormányhirdetéseket” közlést az alperesi védekezéssel szemben nem véleménynek, nem tényekből levont okszerű következtetésnek minősítette. Az I. rendű alperes minden egyéb kritika nélkül átvette egy másik sajtótermék cikkét, holott amennyiben rákérdez az I. rendű felperesnél, hogy mi az oka annak, hogy ismételten nagy mennyiségű kormányzati hirdetést szerepeltet, az I. rendű felperes megadta volna a választ, hogy korábban nem zárkoztak el ettől, hanem a kormányzat nem kereste meg őket a közérdekű hirdetések megjelenítése végett. A közlések valótlan tényekre vonatkoznak, melyeket az I. rendű alperes híresztelt.
- [5] A „bukott műsorok” közlést újságírói véleménynek minősítette. Az I. rendű alperes az általa csatolt nézettségi mutatókkal alátámasztotta, hogy az írásban szereplő négy műsor meg sem közelítette az ... vezető műsorainak a nézettségét. Nem tekintette helytállónak a felperesek azon hivatkozását,

hogyan a megbukás tényközlés és csak akkor minősül egy műsor megbukottnak, ha egy sorozatból nem valamennyi rész kerül levetítésre.

- [6] A kábelcsatornák tevékenységének más országba történő kiszervezése következtében a reklámadó befizetésének összegére vonatkozó közlés vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a felperesek által hivatkozott jogerős ítélet nem eredményez ítélt dolgot ugyanakkor irányadó a perbeli jogvita szempontjából is. Ezen közlés nem vélemény, hanem tényállítás, amely nem felel meg a valóságnak.
- [7] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.
- [8] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperesek, valamint az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.
- [9] A felperesek fellebbezésükben kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a kereseti kérelmüknek teljes egészében adjon helyt.
- [10] Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor úgy tekintette, hogy a második közlés, amely szerint a felsorolt műsorok megbuktak, újságírói véleményt fejezett ki. A műsorokról azt állítani, hogy megbuktak, egyértelműen ténymegállapítás, amely bizonyítás tárgya is lehet. Egy műsort akkor lehet bukottnak tekinteni, ha senki sem nézi, illetve, ha sorozatról van szó, akkor az elkészült darabjait a műsorszolgáltató nem sugározza. Az érintett műsorszámok a heti nézettségi listát tekintve a középmezőnyben helyezkedtek el, igen sokat nézték őket. Megjegyezték, hogy csak akkor van értelme a nézettségi mutatók figyelembevételének, ha adott időszámban lévő műsorokat viszonyítják egymáshoz. A szó köznapi értelemben a megbukott szó nem egyszerűen, valamiféle minőségi probléma értékelését jelenti, hanem azt, hogy például egy bukott személy nem volt képes teljesíteni az iskolai követelményeket.
- [11] Az alperesek az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérték.
- [12] Álláspontjuk szerint csak az I. rendű felperes rendelkezik keresetképesi joggal. A felpereseknek kellett volna azt bizonyítani, hogy az I. rendű felperes leányvállalatainak minősülnek a további felperesek, azonban ennek nem tettek eleget.
- [13] A kormányzati hirdetések befogadásával kapcsolatos közlés vonatkozásában hangsúlyozták, hogy az egy valós ténybeli alapon nyugvó okszerű következtetés, mivel a felperesek sem tagadták, hogy a korábbi időszakról eltérően kormányzati hirdetések jelentek meg az Az írás szerzőjének a megrendeléséről, vagy a megrendelések hiányáról nem kellett tudnia.
- [14] A reklámadó befizetési kötelezettség vonatkozásában arra hivatkoztak, hogy köztudomású ténynek tekintendő, hogy amennyiben egy társaság tevékenységét külföldre helyezi át, úgy valamilyen mértékben az adófizetési kötelezettségét ott fogja teljesíteni, ebből következően a magyar költségvetésbe kevesebb adó fog befolyjni. Ezzel kapcsolatos véleményét fejezte ki az írás szerzője.
- [15] A perköltség vonatkozásában kérték annak mérséklését, mivel álláspontjuk szerint az nem állt arányban az elvégzett jogi képviselői tevékenységgel.
- [16] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak az általuk kért módon változtassa meg. Az elsőfokú bíróság az alperesi fellebbezéssel érintett közlések vonatkozásában helytálló döntést hozott. A perköltség vonatkozásában költségjegyzéket csatoltak, annak pedig nincs jelentősége, hogy a perben egy felperes szerepel, vagy

több, ugyanis nem többször kérték megállapítani a jogi képviselőjük díját.

- [17] A felperes fellebbezése nem megalapozott, az alperesek fellebbezése részben megalapozott.
- [18] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét az alábbiak folytán a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta.
- [19] A keresetösségi joggal kapcsolatosan helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a PK 13. számú állásfoglalásban írtakra. Az átlagolvasó nem tudja, hogy milyen cégcsoport áll az ..., illetve az ... által üzemeltetett csatornák hátterében, ez azonban nem jelenti azt, hogy a közlemények ezekre a cégekre ne vonatkoznának. A felperesek ezen túl csatolták a cégkivonataikat, amelyek alapján megállapítható, hogy nemcsak az átlagolvasó értelmezési spektruma szerinti, hanem cégjogi átfedés is fennáll az I. és III. rendű alperes között, így valamennyi felperes rendelkezett igényérvényesítési jogosultsággal.
- [20] A másodfokú bíróság lényegében egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal, amely szerint az első és harmadik közlés vonatkozásában indokolt a helyreigazítás, azonban az elsőfokú bíróság nem a PK 15. számú állásfoglalás figyelembevételével és a kialakult gyakorlat alapján állapította meg a helyreigazítás szövegét, valamint a végrehajtás módját.
- [21] A másodfokú bíróság rámutat, hogy a valótlan közléseket az I. rendű alperes nem híresztelte, hanem állította, függetlenül attól, hogy az írása alapját egy másik sajtótermékben megjelent cikk képezte. Az I. rendű alperesi írás nem hivatkozik ezen másik sajtótermék által állítottakra, attól a cikk megfogalmazási módja folytán önállóan tesz megállapításokat. A felperesek keresetlevelükben hivatkoztak azon tényekre, miszerint az I. rendű alperesi írás a cikk elején tartalmazza ennek a másik sajtóterméknek a megnevezését, továbbá, hogy ezen internetes portál közleménye úgynevezett linkelési technikával közvetlenül elérhető volt. Ez a szerkesztési és megjelenítési mód azonban nem eredményezi azt, hogy az I. rendű alperes az állításokat híresztelte volna, mivel a másik sajtótermék megnevezése nem az I. rendű alperesi cikkbe került beszerkesztésre, hanem az írástól elkülönülve került megjelenítésre, és magában a sérelmezett cikkben sem hivatkoznak rá forrásként.
- [22] A helyreigazítás szövege nem megfelelően került meghatározásra, ugyanis a valótlan tény az volt, hogy a felperesek korábban visszautasították, nem fogadták a kormányzati hirdetéseket, ennek ellenkezőjét az alperesek nem bizonyították. Az ezen túlmenően sérelmezett közlések, így a „korábbi tettettett finnyáskodásukat, elveiket elhagyva” kijelentések már véleménynyilvánítások, melyek helyreigazítására nincs lehetőség.
- [23] A műsorszámok bukásával kapcsolatosan osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint az véleménynyilvánítás, mely rendelkezik kellő ténybeli alappal. A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítások esetleges helyessége, vagy helytelensége nem vizsgálható, továbbá a közfelfogás szerint akkor is lehet bukottnak minősíteni egy műsort, ha esetleg a sorozatból a tervezett újabb évad nem készül el, a nézettségi adatok nem minősülnek kimagaslónak, vagy akkor is, ha a gyártási költségek nem állnak arányban az elért nézettségi adatokkal.

- [24] A harmadik közlés, a reklámadó befizetése vonatkozásában az elsőfokú bíróság helytállóan döntött, a másodfokú bíróság e körben hivatkozik a felperesek által csatolt, Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.287/2019/6/II. számú ítéletében foglaltakra. A ténszerűen valós közlések azt a tényadatot hallgatták el, mely szerint a kiszervezést követően a a reklámadót megfizette a magyar költségvetés javára.
- [25] A másodfokú bíróság a teljesítési határidőt a kereseti kérelemmel egyezően határozta meg, azonban annak kezdőnapját az elsőfokú bíróság ítéletétől eltérően állapította meg, mivel azt az elsőfokú ítélet nem a Pp. 345. § (1) bekezdése szerint rögzítette.
- [26] Az alperesek fellebbezése a perköltség vonatkozásában megalapozott volt, ugyanis a felperesek az általuk 7. sorszám alatt csatolt költségjegyzékben a keresetlevél elkészítéséért kívántak hat munkaórát felszámítani, továbbá az újból előterjesztett keresetlevél elkészítésére ismételten további három órát kívántak elszámolni. A keresetlevél ismételt előterjesztésével kapcsolatos költségek nem háríthatóak az alperesekre, e körben a másodfokú bíróság hivatkozik a Pp. 86. § (2) bekezdésének megfelelő értelmezésére. A felperesek voltak azok, akik a keresetlevelet először oly módon terjesztették elő, hogy az elsőfokú bíróság azt visszautasította. A keresetlevél ismételt előterjesztésével kapcsolatos költségek viselésére a felperesek kötelesek, függetlenül a pernyertesség-pervesztesség arányától. Ennek megfelelően mérsékelte a II. rendű alperes által viselendő perköltség összegét a másodfokú bíróság.
- [27] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a másodfokú eljárásban a felek a költségeiket maguk viselik. Habár az alperesek fellebbezése részben eredményre vezetett, a felperesek, valamint az alperesek által támadott rendelkezések száma folytán úgy tekintette a másodfokú bíróság, hogy a pervesztesség-pernyertesség aránya a másodfokú eljárásban azonos.
- [28] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított kétszeres fellebbezési illeték megfizetésére a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint a felpereseket, valamint a II. rendű alperest kötelezte a Fővárosi Ítéltábla.

, 2020. február 20.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő